

DE TANK

nr. 296
Oktober 2025

P.10

OPERATIE MARKET GARDEN

LAATSTE ZWARE JONGEN (2)

P.22

AMERIKAANSE MODEL-T AMBULANCE IN VERDUN 1916

P.26

KLEINE WOESTIJN JAKHALS

IN DIT NUMMER

P.16

Aan de wandel in Winkel

Open huis Museum Collection '39-'45

DOOR MARCEL VON HOBE

Op 16 en 17 augustus zette Museum Collection '39-'45 de deuren open in Winkel (N-H). Dit particuliere museum herbergt een indrukwekkende verzameling voertuigen, uniformen en allerlei WO2-spullen. Er wordt volop gesleuteld aan de voertuigen om ze rijdend te houden of weer aan de praat te krijgen. Zo hebben de vrijwilligers onlangs een Mk.VII Churchill Crocodile – jawel, een vlammenwerper – helemaal opgeknapt.

Tijdens de open dag was er volop tijd voor een praatje, en het was goed te merken dat ook andere voertuigeigenaren naar Winkel waren gekomen om gezellig bij te kletsen. De sfeer zat er goed in: zangeres Miss Parker zorgde voor de muziek en een originele veldkeuken stond al vroeg warm te draaien om 's avonds iedereen te voorzien van een lekkere maaltijd.

Buiten stonden meer voertuigen dan het terrein eigenlijk aankon. Tot in de straat stonden ze netjes opgesteld – van WO2-voertuigen tot bekende DAF-modellen uit wat recentere tijden. Genoeg te zien dus!

Ook TWENOT was van de partij met een eigen stand. Een aantal leden zat enthousiast te bouwen en legde geïnteresseerden graag uit wat onze hobby precies inhoudt. Grote dank aan iedereen die zich inzette om onze club ook op dit soort kleinschalige evenementen zichtbaar te maken.

Misschien toch maar even in de gaten houden wanneer ze dit leuke weekend volgend jaar weer organiseren?

Een blik in Medemblik

Na het bezoekje aan Winkel reden mijn reisgenoot Marc en ik richting Medemblik. Onder het motto: *nu we er toch zijn*, besloten we een bezoek te brengen aan het Oorlogsmuseum Medemblik.

Nog voordat je bij de kassa bent aangekomen, loop je door een zeer gezellige, grote 'kantine', aangekleed met camouflagenetten en ingericht met diverse militaire artikelen.

Bij binnenkomst kom je eerst langs een diorama met originele Amerikaanse uniformen in een setting van een militaire kapelaan — inclusief orgeltje en jeep. Verder lopend kom je direct in een grote ruimte met daarin meerdere voertuigen. Rechts van je staat een compleet uitgeruste GMC-werkplaatswagen, en recht voor je zie je een enorme opblaasponton op een GMC.

De hele ruimte is aangekleed met nagebouwde huizen en gevels van

andere panden. Er staat zelfs een goederenwagon. Rond de voertuigen staan zeer veel (munitie)kisten, banden, gereedschappen, buitenboordmotoren en een grote kast met talloze reserveonderdelen.

Als je uitgekeken bent, kun je nog een andere ruimte bekijken waar een aantal huisjes zijn nagebouwd, inclusief bijpassend interieur. Je vindt er onder andere een drukkerij met drukpers, een winkeltje en een woonhuis.

Een erg leuk museum dat ook nog, via videoschermen, meer informatie geeft over onder andere het oversteken van wateren met pontonbruggen en de 'Red Ball Express'. Zeer de moeite van een bezoekje waard.

Operatie Market: Garden

Wolfheze, 17 september 1944.

DOOR RUUD HOOGESTEGER

Tijdens de bijeenkomst in IJzendoorn j.l. kreeg ik van Arne Poirot het verzoek of ik een stukje zou willen schrijven over de bouw van mijn bovengenoemde diorama. Ondanks het feit dat het een vliegtuig betrof mocht ik toch twee prijzen in ontvangst nemen omdat, zoals de voorzitter verwoordde, het diorama alleen was beoordeeld op de aanwezige jeeps. Een mooie waardering, waarvoor dank!

MODELBOUW

Half jaren zeventig werd mijn interesse voor plastic modelbouw aangewakkerd door de modelbouwactiviteiten van een buurjongen. Vele bommenwerpers aan visdraadjes sierden zijn plafond en oorlogsschepen vulden zijn kasten. Ik werd besmet met het virus en de eerste modellen werden met zijn hulp in elkaar gezet. Lijm uit tubes (altijd te veel) en verf uit kleine plastic flesjes (met als resultaat de haren van het penseel alle kanten uit). Mijn eerste tank was de welbekende Sherman tank van Airfix in de schaal 1:72. Dit was nog in de goede oude tijd dat bijna elke speelgoedwinkel bouwdozen verkocht, zo ook bij ons in het dorp. Vele modellen volgden en ik leerde (langzaam) dat geduld een belangrijke factor is in de modelbouw. Ik kwam vervolgens ook met het fenomeen 'dioramabouw' in aanraking. Soldaatjes en voertuigen van Airfix en Matchbox, op een hardboard-plaat en landschap van stroomateriaal voor modelspoor.

Met de filmklassiekers 'The Longest Day' en later ook 'Een brug te ver' werd mijn specifieke interesse gewekt voor de geschiedenis rondom de British Airborne. Na een paar jaar waarin de militaire modelbouw door andere interesses en bezigheden op een zeer laag pitje stond groeide na de 50-jarige Airborne-herdenkingen van 1994 opnieuw de interesse voor de geschiedenis en de militaire modelbouw.

LAATSTE ZWARE JONGEN

Lichter dan zijn voorgangers maar toch een “heavy”.

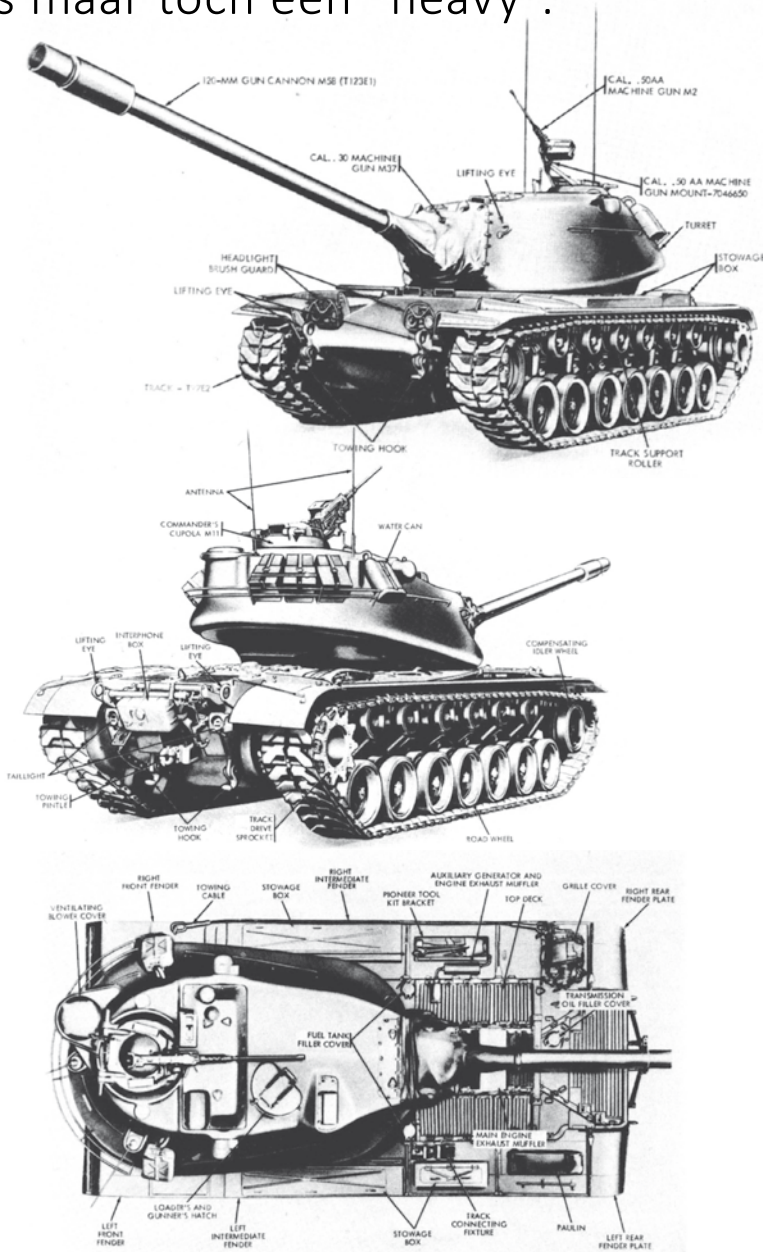
DOOR MARCEL VON HOBE

De ontwikkeling van de zware tank van de Amerikanen is een uitvoerig verhaal van een grote serie voertuigen. In het vorige deel hebben we de M103 zien ontstaan uit verschillende voorgangers. We vervolgen met de verdere ontwikkeling tot de laatste versie van de laatste zware tank.

T43E2/M103A1

Inmiddels is het duidelijk dat de T43E1 nooit zal voldoen aan de eisen qua besturing van de toren en het kanon. Een nieuwe ontwikkelingsfase wordt opgestart. Daarbij worden zowel voornoemde problemen aangepakt maar ook andere verbeteringen gerealiseerd. De T43E2 ontstaat met de volgende aanpassingen ten opzichte van De T43E1:

- De besturing van toren wordt verbeterd door het constante-druk-hydrauliek te vervangen door een elektrisch Amplidyne-systeem. Dit is een servomotor die lage spanning kan omzetten naar een krachtige motor.
- Het kanon wordt verbeterd met een nieuwe stereoscopische afstandmeter en een nieuwe ballistische computer.
- De toren krijgt een torenmand zodat de laders niet een soort dansje moeten doen als de toren draait.
- De schutter wordt naar voren geplaatst, rechts naast het kanon en hij krijgt daarbij de beschikking over een beweegbaar telescoop. Het coaxiale machinegeweer op die plek vervalt.
- Meerdere componenten van de richtmiddelen worden vervangen.
- De commandantskoepel verandert en de afstandsbediening voor de .50 verdwijnt.

Ford T Ambulance, Model 1917

SOFT
SKIN

Gedurende 10 maanden in 1916 vond de Slag om Verdun plaats. Een strijd tussen Franse soldaten en de soldaten van de Duitse Keizer. Ook Amerikanen namen deel aan dit conflict door met ambulances de gewonden te evacueren.

“Ongeveer twintig granaten vielen om ons heen. Het was het zwaarste bombardement dat ik ooit had meegemaakt. Ik was blij dat mijn gedachten bezig waren, zodat ik er niet te veel over hoefde na te denken. Twee mannen die nog geen 100 meter verderop stonden, werden onthoofd en verschillende paarden werden gedood. Ik voelde dat het een hectische tijd zou worden”.

De auteur van deze woorden was geen Franse soldaat, maar een Amerikaan, William Yorke Stevenson, die in 1916 de poilus (Franse soldaten)

aan het front bij Verdun kwam redden. Hoewel de Verenigde Staten op dat moment nog niet aan de zijde van de Geallieerden aan de oorlog deelnamen, verleende een handjevol Amerikanen al wel hulp aan Frankrijk. Vanaf september 1914 werd het Amerikaanse ziekenhuis in Neuilly gemobiliseerd om de gewonden aan het front te verzorgen. Tegelijkertijd vertrokken enkele honderden jonge vrijwilligers, voor het merendeel afkomstig van de Ivy League (de grote particuliere universiteiten in het noordoosten van de Verenigde Staten) naar Europa. “Sommigen wilden waarschijnlijk ‘de beschaving redden van de barbaren’, anderen hadden oude familiebanden met Frankrijk en Engeland, maar de meesten waren vooral op zoek naar een beetje spanning en avontuur”, zegt Ross Collins, hoogleraar aan de Dakota State University en expert op het gebied van de Eerste Wereldoorlog.

De evacuatie van een gewonde door een Amerikaanse ambulance. 15 juli 1916, bij Recourt-le-Creux in het gebied Meuse. (Collectie BDIC)

Kleine woestijn jakhals

Maar hij kan ook in het groen.

DOOR FRED BACHOFNER

Het Supacat Jackal 4x4 patrouillevoertuig, ook bekend als de MWMIK (Mobility Weapons Mount Installation Kit) is ontwikkeld op basis van de Supacat HTM 400 en was oorspronkelijk bedoeld als vervanger van de verouderde Land Rover WMIK (Weapons Mounted Installation Kit) van de SAS. Het werd in 2008 door het Britse leger in gebruik genomen. Er werden meer dan 500 van deze voertuigen besteld en in Afghanistan ingezet door commando's en reguliere legereenheden. Het voertuig was zeer geschikt voor het woestijnterrein en werd vooral gebruikt voor langeafstandsverkenningmissies. In tegenstelling tot veel andere moderne militaire voertuigen heeft de Supacat Jackal een heel ander concept. Het is een open voertuig, waarbij de nadruk ligt op vuurkracht en vrij uitzicht in plaats van op bescherming. Het gebruikt zijn mobiliteit om contacten met de vijand te vermijden.

De Jackal heeft een bemanning van drie personen. Net als de Land Rover WMIK heeft hij een voorziening voor twee door de bemanning bediende wapens. Achterin is dit een 7,62 mm of 12,7 mm machinegeweer of een automatische granaatwerper. Het voorin geplaatste 7,62 mm machinegeweer wordt gebruikt door de commandant. Ook is er een rookgranaatafvoerinstallatie. De Jackal kan worden uitgerust met een extra pantserset. Bescherming op het basismodel van de Supacat Jackal ontbreekt en hij is zeer kwetsbaar

